

τουλίνου (οὐδέποτε) Λέσβ. *Πρόσουπου διονλί* (ἐπίμηκες) Α.Ρουμελ. (Φιλίππουπ.) || Παροιμ. *Ἄν δὲ ξέρης νὰ χορεύης, τί σοῦ φταίει τὸ βιολί;* (ἐπὶ τῶν αἰτιωμένων ἄλλων διὰ πράγματα ὀφειλόμενα εἰς τὰς ἰδίας των ἐλλείψεις) Ζάκ. *Πίσω εἶν' τῆς λύρας ὁ χαβᾶς καὶ τοῦ βιολιοῦ γι' ἀντάρα* (βρα-
δύτερον θὰ ἀνακύψουν αἱ δυσκολίαι) Πελοπν. *Ἄλλα λέει ἡ λύρα μου τὸ ἄλλα τὸ βιελ-λί μου* (ἐπὶ τῶν ἀποκρινομένων ἀσύμφωνα πρὸς τὰς ἐρωτήσεις) Μεγίστ. Συνών. *βιόλα* (II) 2, *βιολίνι*, *βιολίνο*, *βιολούνι* 1. 2) Πληθ., ἐν γένει ἔγχορδα μουσικά ὄργανα ὀρχήστρας σύνηθ. : *Παίζουν τὰ βιολιά σύνηθ.* || Φρ. *Βγάνω βιολιά* (καλῶ ὀργανοποιώντας πρὸς διασκέδασιν) Κύθν. || Παροιμ.

Ὅ,τι βγάλαμε 'ς τὰ ξένα, | 'ς τὰ βιολιά καὶ 'ς τὴν ταβέρα (ἐπὶ σπατάλων) Αἴγιν. *Γύμους χώρ'ς κριάρ' κὶ παν'γύρ' χώρ'ς βιουλιά δὲ γίνιτι* (τὰ καλὰ ἀποκτιῶνται διὰ θυσιῶν) Ἡπ. *Ἐγὼ γύρεψα λύρα κ' ἐκεῖνος ἔφερε διολιά* (ἐπὶ ἀσυνεννοη-
σίας) Θράκ. (Τσακίλ.) 3) Εἶδος ἰχθύος τοῦ γένους τῶν σελαχοειδῶν ὁμοίου πρὸς βιολί Κύθην. Κύπρ. Πελοπν. (Λακων.) Σίφν. Συνών. *εἶνα*, *φτυάρι*. 4) Ζωύφιον εἰσδύον εἰς τὸ σῶμα τῶν ἰχθύων *λεξ.* Βλαστ. 5) Χαρ-
ταετὸς ὁμοιος πρὸς βιολί Πελοπν. (Αἴγ.) Στερελλ. (Μεσο-
λόγγ.) 6) Πληθ. *διολιά*, εἰς τὴν συνθηματικὴν γλῶσσαν οἱ ὀφθαλμοὶ Θράκ. (Σοφίδ.)

βιολίνι τό, ἀμάρτ. *βιουλίν'* Μακεδ. (Κοζ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βιολίνο*.

Βιολί 1, ὁ ἰδ.

βιολίνο τό, Ζάκ. Καλαβρ. (Μπόβ.)

Τὸ Ἰταλ. *violine*.

Βιολί 1, ὁ ἰδ.

βιολιστής ὁ, ἀμάρτ. *διολιστής* Εὐβ. (Αὐλωνάρι.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βιολί* καὶ τῆς καταλ. -*στής*.

Βιολιτζής, ὁ ἰδ.

βιολιτζής ὁ, σύνηθ. *βιολιτζής* Σκόπ. κ.ά. *βιουλ'-*
τζής βόρ ἰδιώμ. *βιολιτζή* Τσακων. *βιελουτζής* Ζάκ.
διολιτζής Ἀθῆν. Βιθυν. Πελοπν. (Κορινθ. Τρίκκ.) κ.ά.
διολιτζής Εὐβ. (Κουρ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βιολί* καὶ τῆς καταλ. -*τζής*.

Ὁ παίζων βιολίον, ὁ ἐπαγγελματίας βιολιστής ἔνθ' ἄν. :
Παροιμ. *Ἀγάπα ἡ Μάρω τὸ χορὸ κ' ἦρε κὶ ἄντρα βιολιτζή*
(ἐπὶ τῶν ἐπιτυχανόντων ὅ,τι ἀκριβῶς ἐπιθυμοῦν) *πολλαχ.*
Ὁ βιολιτζής ἄλλαξε, ὁ χαβᾶς δὲν ἄλλαξε (ἀλλάζουν τὰ πρόσω-
πα, ἀλλὰ τὰ συστήματα παραμένουν τὰ ἴδια) Πελοπν. (Φεν.)
Συνών. *βιολαράς*, *βιολάρις*, *βιολάτορας*, *βιολα-*
ιτζής, *βιολιστής*.

βιολοντσέλλο τό, σύνηθ. *βιολαντσέλλο* *πολλαχ.*
βιολεντσέλλο *λεξ.* Ἡπίτ. *τσέλλο* *πολλαχ.*

Τὸ Ἰταλ. *violoncello*. Τὸ *τσέλλο* κατὰ συγκ.

Εἶδος μεγάλου βαρυφώνου βιολίου.

βιολούδιν τό, Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βιολί* διὰ τῆς καταλ. -*ούδιν*.

Βιολάκι, ὁ ἰδ.

βιολούνι τό, Χίος *βιελούνι* Ἰων. (Κρήν.) Χίος
(Πυργ. Χαλκ. κ.ά.) *γελούνι* Χίος (Μεστ.) *διαλούνι* Χίος
(Μεστ.)

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *violone*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) *Βιολί* 1, ὁ ἰδ., ἔνθ' ἄν. 2) Πληθ., τὰ μουσικά ὄρ-
γανα ἐν γένει ἔνθ' ἄν. : *Παίζ-ζουν τὰ διαλούνια τσαὶ χορεύουν*
Μεστ. || Ἄσμ.

Βιελούνια φέρτ' ἀπὸ τὴν Χιό, *βιελούνια* πὺ τὴν Πόλι
Χίος.

βιολώνω Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βιόλα*.

Προσαρμόζω εἰς τὸν ἄξονα τοῦ μύλου τὸ ἐργαλεῖον
βιόλαν (II) 4 : *Βιολώνω τὸ ἄξονι*.

βιομηχανία ἡ, λόγ. σύνηθ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βίος* καὶ *μηχανή*.

Ἐργασία μηχανικὴ διὰ τῆς ὁποίας μετατρέπονται
πρῶται ὕλαι εἰς εἶδη χρήσιμα διὰ τὸν βίον τοῦ ἀνθρώπου.

βιοπαλαιστής ὁ, λόγ. σύνηθ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βίος* καὶ *παλαιστής*.

Ὁ μοχθῶν διὰ νὰ κερδίσῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

βιόπιστος ἐπίθ. Πόντ. (Οἶν.) *διόπιστος* Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βίος* καὶ τοῦ ἐπίθ. *πιστός*.

Ὁ ἀγαπῶν πολὺ τὸν πλοῦτον, φιλάργυρος. Συνών.
παραδόπιστος.

βίος ὁ, σύνηθ. καὶ Πόντ. (Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν.

Ἄφ. Τριπ.) Σύμ. Σῦρ. *βίγιος* Πόντ. *βίους* Σάμ. Στερ-
ελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ.) *βίο* Πόντ. (Ἄφ.) *διε* Τσακων.
βίος Α.Ρουμελ. (Σωζόπ. Φιλίππουπ.) Θράκ. (Σαρεκκλ. Ση-
λυβρ.) Ἰμβρ. Καππ. (Σινασσ.) Κεφαλλ. Μακεδ. (Πάγγ.
Παλαισχ.) Σάμ. — *λεξ.* Πρω. Δημητρ. *βίος* τό, Α.Ρουμελ.
(Μεσημβρ.) Ἀνδρ. (Κόρθ.) Ζάκ. Κίμωλ. Κρήτ. Κύθηρ.
Κύπρ. Μύκ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. κ.ά.) Σίφν. Σύμ. *βίους* Θεσσ.
(Ζαγορ.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Μακεδ. (Δίβρ. Σισάν.) Στερελλ.
(Κεφαλόβρ.) *βίον* Πόντ. (Κοτύωρ. Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.)
βίο Κάσ. *βίος* σύνηθ. *βκιός* Κύπρ. *βιόν* Ρόδ. *βιό*
σύνηθ. καὶ Καππ. (Ἀνακ. Ποτάμ. Σίλ.) *βζό* Κάλυμν.
ὀβιό Καππ. (Φλογ.) *διός* Μεγίστ. *διό* Κύθν. *βιοιό* Ἡπ.
Πληθ. *βία* Στερελλ. (Δεσφ.) *βιά* Ἡπ. *βίοτα* Πόντ.
(Οἶν.) *βίγιota* Πόντ. *βίeta* Πόντ. (Τραπ.) *βίηta* Πόντ.
(Τραπ.) *βίeta* Πόντ. *βιοτὰ* Ἡπ. *βιοντὰ* Ἡπ. (Ζαγόρ.)
βιάta Θράκ. (Ἀδριανούπ. Σουφλ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. *βίος*. Τὸ *βιοτὸ* ἐκ τοῦ πληθ. *βιοτὰ*.

1) Ἡ ζωὴ σύνηθ. : *Λιὰ βίου* (καθ' ὅλην τὴν ζωὴν). *Εἶ-*
δα πολλὰ 'ς τὸ βίο μου. Ζῆ ἕνα βίο ἄθλιο. Δὲν εἶναι βίος αὐ-
τός! (δὲν ὑποφέρεται τέτοια ζωὴ!) σύνηθ. *Αὐτὸς ἔχει κά-*
ταρ ἀπὸ τοῦ *σοὶ* *ὀνείς* *του* νὰ ζῇ τὸ βίος εὐτὸ Ἀπύρανθ. *Ἐγι-*
ναν πλούσιοι γιὰ ὅλο τὸ βίος τῶνε Νάξ. || Φρ. *Βίους* *σκυλλή-*
σιους (ἀθλία ζωὴ) Ἀράχ. *Αὐτὸς εἶναι βίος καὶ πολιτεία* (ἐπὶ
ἀνθρώπου πολλὰ πράξαντος ἢ παθόντος, ἢ φρ. ἐκ τῶν
συναξαρίων ὅπου αἱ βιογραφίαι τῶν ἁγίων φέρουν τὸν
τίτλον «Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν
δεῖνα») σύνηθ. *Βίος καὶ ἱστορία* (ἐπὶ διηγούμενου μακρὰν
καὶ ἀνιαρὰν ἱστορίαν) Ἰόνιοι Νῆσ. || Ἄσμ.

Μοῖρα μου, δάδ' μ' ἐμοίρασες, μ' ἐμοίρασες, 'ς τὸ δάσο
καὶ μοῦ 'γραψες 'ς τὸ βίο μου ποτὲ νὰ μὴ γελᾶσω

Κρήτ. β) Τὰ διάφορα περιστατικὰ τῆς ζωῆς σύνηθ. :
Ἀρχίζει καὶ λέει τὸ βίο του σύνηθ. 'Ελα ν' ἀκούσης τὰ δ'κά
μ' τὰ βία Στερελλ. (Δεσφ.) 2) Βιβλίον περιέχον τὸν βίον
ἁγίου σύνηθ. : *Ἀγοράζει - πουλάει βίους ἁγίων.* Συνών.
φυλλάδα. 3) Ἱστορία, ἀφήγησις Θήρ. Πελοπν. (Μεσσ.):
Θὰ σοῦ εἰπῶ ἄλλο βίος Μεσσ. 4) Τρόπος τοῦ ζῆν, δια-
γωγὴ Πελοπν. (Μεσσ.): *Τὸ βίος του δὲν εἶναι καλό.* β) Μετων. ἀνθρώπος κακῆς διαγωγῆς Μακεδ. (Παλαισχ.) :
Νὰ ἤξιρα τέτοιους βίος ποῦ ἦταν, δὲ θὰ τὸν ἔβαζα μέσα.

5) Ἡ εἰς ἀκίνητα ἢ χρήματα περιουσία, τὰ ἀγαθὰ
σύνηθ. καὶ Καππ. (Ἀνακ. Ποτάμ. Σίλλ. Σινασσ.) Πόντ.
(Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Οἶν. Ἄφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.)
Τσακων. : *Ἐχει ἀλογάριστο - μεγάλο - πολὺ βίος.* *Ἐδωκε*
'ς τὴν κόρη του ὅλο του τὸ βίος. *Βρῆκε βίος ἀπ' τὸν πατέρα*
του. *Ἐφαγε ὅλο του τὸ βίος 'ς τὰ χαρτὰ σύνηθ.* *Ἐφαγε*

τὸ βίον αὐτ' "Οφ. Αὐτὸς ἔχ' πολλὰ βιουτὰ Ζαγόρ. Στάμι-
νου βίος (ἀκίνητος περιουσία) αὐτόθ. Κινάμινου βίος (κι-
νητὴ περιουσία) αὐτόθ. || Φρ. "Εχει βίος καὶ βιοτικὸ (εἶναι
πλουσιώτατος) Μεσσ. Τῆς Βενετίας τὸ βιό (ἐπὶ πολυτίμου)
"Ηπ. Ζουντανὸ βιό (ἡ εἰς ζῶα περιουσία) Αἰτωλ. "Αξιό
βιό! (εἰρων. ἐπὶ μηδαμινῶν πραγμάτων) "Ηπ. Τρανὸ
βιό (εἰρων. ἐπὶ προσώπου οὐχὶ ἀξιολόγου) Βλάστ. Αὐτὸς
εἶναι χ' σὸ βιό (εἰρων. ἐπὶ κακοῦ) Αἰτωλ. Χαμένο βίος! (ἀνόη-
τε!) "Απύρανθ. Θ' κό μας βίος κι αὐτὸς (ἐπὶ ἡμετέρων καὶ
ὁμοίων πρὸς ἡμᾶς) Βλάστ. Τὸ βιό τοῦ διαόλου (βλασφημία
πρὸς τι ἐνοχλοῦν) "Αγρίν. Τοῦ βιό μ' δὲ ξέρουν; (πρὸς τοὺς
ἰσχυριζομένους ὅτι γνωρίζουν τὰ ἡμέτερα καλύτερον ἡμῶν)
"Ηπ. || Παροιμ. "Ελάτε τρελλοὶ νὰ φάτε τοῦ γνωστικοῦ τὸ βιό
(ἐπὶ τῶν ἐπιτηδεύσας ἀπολαμβάνοντων τὰ ἀγαθὰ ἄλλου)
σύνθηθ. Ξένο βιό καλολογάριστο (ἐπὶ τοῦ νομίζοντος ὅτι
ὑπολογίζει ἀσφαλῶς τὴν περιουσίαν ἄλλου) "Ηπ. Μὲ βιό
καλὸ δὲν παρακαλῶ (ὁ ἔχων καλὸν ἐμπόρευμα δὲν ἔχει
ἀνάγκην νὰ παρακαλῇ τὸν ἀγοραστήν) "Ιωάνν. "Ο βίος τὰ
κούτσουρα παντρεύει (διὰ τοῦ χρήματος καὶ τὰ δυσκολώ-
τερα πράγματα εἶναι κατορθωτὰ) Σωζόπ. "Ερημο βιό τὸ
τρώει ὁ λύκος (ἀφύλακτος περιουσία γίνεται ἐρμαιον τῶν
ἀρπάγων) Βογατσ. || Γνωμ. Τ' ἀκριβοῦ τὸ βίος σὲ χαροκό-
που χέρι (τοῦ φιλαργύρου ἡ περιουσία περιέρχεται εἰς
σπάταλον κληρονόμον) πολλαχ. Βίος ἀποχίτεις, ἀλλὰ ἄν-
θρωπο δὲν ἀποχίτεις Σαραντάπ. "Εἰς καλὸ πιδί, τί τοῦ θέλεις
τοῦ βιό, εἰς κακὸ πιδί, τί τοῦ θέλ' τς τοῦ βιό (τὸ καλὸν τέκνον
καθιστᾷ τὴν περιουσίαν περιττὴν καὶ τὸ κακὸν ἀνωφελεῖ)
Θεσσ. "Ο ἄνθρωπος μ' ἔνα κόλο γερνάει, μ' ἔνα βίος δὲ γερνάει
(ἡ περιουσία δὲν εἶναι σταθερά) Αἰγίν. "Ανταμικὸ βιό ἔρη-
μου (ἡ συντροφικὴ περιουσία δὲν φυλάσσεται καλῶς) Θεσσ.
Λίγο βίος ξανάσαι (ὁ ἔχων ὀλίγα ἔχει καὶ ὀλιγωτέρας μερί-
μνας) Λεξ. Πρω. "Ο βίος 'ς σὸ βίον πάει (ἐπὶ πλουσίου ἀπο-
κτιῶντος καὶ ἕτερον πλοῦτον) Τραπ. Χαλδ. Τὸν βίον ἐρώτε-
σαν, ποῦ θὰ πάς; καὶ εἶπεν, 'ς σὸ βίον (συνών. τῷ προηγου-
μένῳ) Χαλδ. Πρῶτα παίρνει ὁ Θεὸς τὴ γνῶσι κα' ὕστερα τὸ
βίος («μωραίνει Κύριος ὃν βούλεται ἀπολέσαι») ΙΒενιζέλ.
Παροιμ.² 266, 272. Τοῦ δουνιὰ τὸ βίος 'ς τὸ δουνιὰ θὰ μείνῃ
(ἀποθνήσκων τις δὲν συμπαράλαμβάνει τὴν περιουσίαν του)
"Αργος. "Η σημ. καὶ ἀρχ. Πβ. Εὐριπ. "Ικέτ. 181 «ὅ βίος
μὲν ἦν πολὺς, ἥκιστα δὲ ὄλβω γαῦρος ἦν» καὶ "Ηρόδ. 8, 106
«βίον κτησάμενος ἀπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων». Συνών. ἀγα-
θὰ 1, ἀφέντεμα 2, ἀφεντιὰ 6, ἔχει, καλὰ (ιδ. καλός),
κατάστασι, περιουσία. 6) "Η εἰς κτήνη περιουσία
καὶ συνεκδ. τὰ κτήνη "Ηπ. Μακεδ. Πόντ. (Χαλδ.) Στερελλ.
(Αἰτωλ.): "Επισι τοῦ βιό 'ς τ' ἀμπέλια κι τὰ χάλασι Αἰτωλ.
Βγάζου τὸ βιό (ξεχειμωνιάζω τὰ αἰγοπρόβατα) "Ηπ. Λαλῶ τὸ
βίον (ὁδηγῶ τὰ θρέμματα εἰς τὴν βοσκήν) Χαλδ. || Παροιμ.
"Ο σκύλλον μὲ τὸ ζόρ' 'ς σὸ βίον 'κι πάει (ὁ σκύλλος μὲ τὸ ζόρι
δὲν ἀκολουθεῖ τὸ ποῖμνιον, ἐπὶ τοῦ δυσχεροῦς ἐξαναγκα-
σμοῦ ἀνθρώπου μὴ θέλοντος νὰ κάμῃ τι) Χαλδ. Συνών.
ζωντανὰ (ιδ. ζωντανός), πράματα (ιδ. πράμα). 7)
Θησαυρὸς καὶ ἰδίως ὁ κεκρυμμένος "Ηπ. Κάλυμν. Καππ.
(Σινασσ.) Κάσ. Κρήτ. Κύπρ. Νάξ. (Μον.) Σύμ. Τῆν. κ.ά.:
"Επλούτησε, γιατί ἤδρε βίος Κρήτ. || Φρ. Στοιχειωμένο βιό
(πολλὰ) "Ηπ. "Η σημ. καὶ μεσν. Πβ. "Ασιζ. Κύπρ. (ΚΣάθα
Μεσν. Βιβλ. 6, 222) «νὰ σκάψῃ εἰς κανένα τόπον, ὅπου ἡξεύρει
ὅτι ἔχει βίον». Συνών. βλυσίδι. 8) "Αρχαῖα πολύτιμα
εὐρήματα "Ανδρ. (Κόρθ.) 8) Μεγίστη ποσότης, μέγας
ἀριθμὸς, ἀφθονία Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κουρ. Κύμ.) Ζάκ. "Ηπ.
(Ζαγόρ. κ.ά.) Θεσσ. (Ζαγορ.) Κεφαλλ. Κίμωλ. Κύθηρ. Κύπρ.
Μακεδ. (Σισάν.) Μέγαρ. Πελοπν. ("Αρχαδ. Παύλιτς. Τρι-
φυλ.) Σάμ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) — ΓΞενοπ. Θέατρ. 1, 156

— Λεξ. Περίδ. "Ηπίτ. Μ'Εγκυκλ. Δημητρ.: "Εχω βίος ἀπ' αὐτὲς
τοῖς μονέδες. Κεφαλλ. "Εχ' βιό παρὰδης Ζαγόρ. Βίος ροῦχα
Ζάκ. Βίος πράματα Κύθηρ. Τ' ἀμπέλια φέτου ἔχ' νι βιό σταφύ-
λια Αἰτωλ. Φέτι ἔχομε κολοκύθια βίος Κίμωλ. Φέρανε βίος
ψάγια Μέγαρ. Βίος ἄνθρωποι Κύμ. "Ητανε βίος ὁ κόσμος 'ς τὸ
πανηγύρι Κουρ. Βίος λαγοὶ Παύλιτς. Βίος χιόνι ἔρριξε Αὐλω-
νάρ. Τὸ χωράφιν ἔχει ἀγκάτ-τιν βίος Κύπρ. Αὐθ, βίος! (τί πλη-
θος!) Ζάκ. Σὰν καὶ σέβανε κωπέλλες εἶναι 'κεῖ κάτω... βίος
ΓΞενοπ. ἔνθ' ἀν. Συνών. βλυσίδι, θησαυρός. 9)
"Επιρρηματ., πολὺ Κεφαλλ.: "Εφαγα-περπάτησα βιό.
"Η λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Βίος τό, καὶ ὡς τοπων. Εὐβ. (Πλα-
τανιστ.)

βιοτάρι τό, Πελοπν. (Δημητσάν.)

"Εκ τοῦ οὐσ. βιοτό, δι' ὃ ἰδ. βίος, καὶ τῆς καταλ. -άρι.
Μεγάλη περιουσία: Φρ. Βίος καὶ βιοτάρι.

βιοτεμένος ἐπίθ. ἀμάρτ. βιουτιμένους Σάμ.

"Εκ τοῦ ἀρχ. ρ. βιοτεύω.

"Ο ἔχων βίον, πλούσιος: Αὐτὸ τοῦ χουρὸ εἶναι βιουτιμέ-
νου (οἱ κάτοικοι τοῦ εὐποροῦν). Συνών. βιούμενος,
βιωμένος, βιῶνας.

βιοτικός ἐπίθ. Κέρκ. βιοτικὸ τό, Θράκ. Πελοπν.
(Μεσσ.) βιουτ'κό Θράκ. (Αἰν.) βιότικον DCHesseling
Charos 57.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. βιοτικός.

1) "Ο φέρων κέρδη, ἐπικερδὴς Κέρκ.: Τὸ λουτροβειό
εἶναι πρᾶμα βιοτικό. 2) Οὐσ., χρηματικὴ περιουσία Θράκ.
(Αἰν. κ.ά.) Πελοπν. (Μεσσ.) — DCHesseling ἔνθ' ἀν.: Ποῦ
θὰ βρωμε σίτι καὶ βιοτικά; Θράκ. || Φρ. "Εχει βίος καὶ
βιοτικὸ (εἶναι πλούσιος) Μεσσ. || "Ασμ.

Ζύγισσε, Χάρω, κα' ἔπαρε χρυσάφι γιὰ νὰ πάρης
καὶ βιότικον ἀρίθμητον κα' ἐμέναν μὴ μὲ πάρης
DCHesseling ἔνθ' ἀν.

βιούμενος ἐπίθ. Κωνπλ.

"Εκ τοῦ οὐσ. βίος καὶ τῆς μετοχικῆς καταλ. -ούμε-
νος κατὰ τὸ βασταζοόμενος.

Βιοτεμένος, ὃ ἰδ.: Πῆρε γυναῖκα βιούμενη.

βιοφάγος ἐπίθ. Κύθηρ. βιοφάης Κεφαλλ. βιου-
φάης "Ηπ. (Ζαγόρ.) βιοφάς Προπ. (Κύζ.)

Τὸ μεσν. ἐπίθ. βιοφάγος.

"Ο καταδαπανῶν τὴν περιουσίαν του, ἄσωτος.

βίρα ἐπίρρ. σύνθηθ. βίρι Κεφαλλ. Νάξ. ("Απύρανθ.)
Σύμ. κ.ά.

"Εκ τοῦ "Ιταλ. *vira* προστ. τοῦ ρ. *virare*.

1) "Ὡς ναυτικὸς ὄρ. σήκωσον ὑψηλὰ σύνθηθ. 2) Τα-
χέως, πάσῃ δυνάμει Κύπρ. κ.ά. — Λεξ. Μ'Εγκυκλ.: Βίρα
βίρα Κύπρ. "Ελα βίρα Λεξ. Μ'Εγκυκλ. 3) Διαρκῶς, συ-
νεχῶς σύνθηθ.: "Εκεῖ ποῦ πήγαμε εἶχαμε λεφτὰ καὶ βίρα
γλέντι σύνθηθ. Βίρα παρὰς ποῦ ξεοκιάζει τοῦτος ὁ ἄθ-
θρωπος Κύπρ. "Ὅσα κι ἂν πῆς, βίρ' αὐτὸς κά'ν' ὅ,τ' θέλ' "Ηπ.
(Ζαγόρ.) Βίρα 'ς τὰ χαρτιά - 'ς τοῦ φουμάρ'σμα "Αράχ. || Φρ.
Βίρι καὶ δῶσ' του (ἐπὶ τοῦ ἐξακολουθοῦντος νὰ πράττῃ τι)
"Απύρανθ. || Παροιμ.

Παῖξε τοῦ γαάρου λύραν | νὰ χορεύῃ βίρα βίρα

Κύπρ. 4) "Ὀλίγον κατ' ὀλίγον Σύμ.: Βίρι βίρι ἔκαμεν το
γούλον δικόν του. 5) Κρυφίως Κεφαλλ.: "Ηρτε βίρι βίρι.

6) "Οχι ἀπεριφράστως, ἀλλ' ἐμμέσως Κεφαλλ.: Τὸ εἶπε
βίρι βίρι.

βιρανεύω ἀμάρτ. βιρανεύω Κύπρ.

"Εκ τοῦ οὐσ. βιράνι.

Καθίσταμαι χέρσος, ἀποχερσοῦμαι: "Αφηκεν τὸ χωρά-
φιν του ἀκάμωτον τῶαί βεράνευεν. Πβ. βιρανιάζω 1.